

Barraca del Mas de Mossèn Alba II

Sant Pere de Ribes

Ubicació

Comarca: Garraf
Lloc/Adreça: El Beguetà

Coordenades:

Latitud: 41.25694
Longitud: 1.80156
UTM Est (X): 399601
UTM Nord (Y): 4567973

Classificació

Número de fitxa: 08231 - 259
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle: XVIII-XIX
Estat de conservació: Dolent
Notes de conservació: La coberta es troba parcialment enderrocada.
Protecció: Inexistent
Accés: Difícil
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Privada
Titular: 08231A010000030000LJ
Autoria de la fitxa: Marta Lloret Blackburn - Antequem, S.L.
Data de registre de la fitxa: dc., 20/10/2010 - 02:00

Descripció

Barraca de vinya situada en una zona de bosc sobre les feixes del camí de Mas Alba. És una edificació aïllada de planta circular que es troba construïda amb la tècnica de la pedra seca. La tipologia constructiva és de falsa volta troncocònica amb contrafort. L'entrada és amb llinda de pedra reforçada amb un arc de descàrrega. A l'altre costat del foncal hi ha una cisterna amb un dipòsit per ensulfatar.

Observacions:

Es correspon amb la barraca R16 de la publicació "Les barraques de pedra seca de Sitges i del Garraf".

Història

La vinya va ser durant els segles XVIII i XIX el principal cultiu de l'àrea litoral i prelitoral de Catalunya. Els beneficis que portà van significar la seva expansió per tot el territori, arribant a ocupar espais costeruts i de difícil accés. La llunyania dels conreus respecte els habitatges dels pagesos va facilitar la proliferació de barraques situades a les mateixes vinyes. Eren construccions fetes amb la pedra que s'obtenia en despedregar la terra per a cultivar-la. En general, no s'utilitzaven materials d'unió com fang o morter per a fer-les, pel que la tècnica es coneix popularment com la pedra seca. La pernoctació no hi era habitual, sinó que més aviat servien com a refugi en cas de temporals i com a magatzem d'eines. Coincidint amb el període d'expansió del conreu de la vinya, es van multiplicar el nombre d'aquestes construccions. L'arribada de la plaga de la fil·loxera a finals del segle XIX va suposar una greu crisi pel l'agricultura del país i un retrocés d'aquest conreu. Aquest fet, juntament amb la millora de mitjans i comunicacions que feien més accessibles les vinyes, van significar que les barraques es deixessin de construir durant la primera meitat del segle XX.

Bibliografia

ARTIGAS, R.; CAMPS, A; PASCUAL, J. (2003). Barraques de pedra seca de Sitges i del Garraf. Sitges. Ajuntament de Sitges.

MIRET, M.; RIU-BARRERA, E. "Les barraques de vinya de pedra seca de Sant Pere de Ribes".

Miscel·lània penedesenca. Vol, 23 (1998).

